

VENDIM
Nr. 15, datë 3.4.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Marsida Xhaferllari	anëtare,

me sekretare Belma Lleshi, në datën 3.4.2025 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 18 (K) 2024 të Regjistrit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Kliton Spahiu

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Këshilli i Lartë Gjyqësor, përfaqësuar nga kryetari Ilir Rusi.

Drejtorja Rajonale e Sigurimeve Shoqërore, Tiranë, në mungesë.

Gjykata e Apelit e Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-3089, datë 11.7.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Konstatimi i shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe gjykimi i çështjes me procedurë të përshpejtuar nga Gjykata Administrative e Apelit.

BAZA LIGJORE: Nenet 15, 42, pika 2, 44, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6, pika 1, i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*), nenet 27, 50, pika 4, 71, pika 1 dhe 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Marsida Xhaferllari, mori në shqyrtim pretendimet e kërkuarit Kliton Spahiu (*kërkesë*), që kërkoj pranimin e kërkesës, parashtrimet e subjektit të interesuar, Këshillit të Lartë Gjyqësor (*KLGF*), që kërkoj rrëzimin e kërkesës, konstatoi mungesën e prapësimeve me shkrim të subjekteve të tjera të interesuara, Drejtorisë Rajonale të Sigurimeve Shoqërore (*DRSSH*), Tiranë dhe Gjykatës së Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuari ka ushtruar detyrën e gjyqtarit në Gjykatën e Apelit Durrës (*sot Gjykata e Apelit e Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë*) deri në datën 02.06.2021, kur KLGF-ja ka vendosur shkarkimin e tij nga detyra, si dhe ndërprerjen e menjëhershme të pagës dhe të përfitimeve të tjera të magjistratit. Vendimi ka marrë formë të prerë, pasi nuk është ankimuar nga kërkuari.

2. Pas mbarimit të funksionit të gjyqtarit, kërkuesi i është drejtuar DRSSH-së, Tiranë për përfitimin e pagesës kalimtare për 10 muaj. Kërkesa është kthyer pa veprim me argumentin se sipas dokumentacionit të paraqitur nga kërkuesi, ai nuk përfitonte pagesë kalimtare sipas ligjit.

3. Gjithashtu, kërkuesi ka kërkuar edhe nga KLGJ-ja përfitimin e pagesës kalimtare për një periudhë 2-mujore, bazuar në kuadrin ligjor për statusin e magjistratit dhe pensionet suplementare. Kërkesa është refuzuar me argumentin se statusi i tij i magjistratit kishte përfunduar për shkak të shkarkimit nga detyra, ndaj sipas ligjit nuk përfitonte pension suplementar.

4. Në këto rrethana, kërkuesi ka ngritur padi në gjykatë, duke kërkuar, shfuqizimin e akteve administrative të DRSSH-së, Tiranë dhe KLGJ-së, detyrimin e tyre për t'i paguar pagesën kalimtare për 12 muaj, tarifën dhe shpenzimet gjyqësore, si dhe dhënien e vendimit me ekzekutim të përkohshëm sipas përcaktimeve të nenit 317, paragrafi i parë, shkronja "b", të Kodit të Procedurës Civile (KPC).

5. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 2116 (80-2022-2158), datë 18.7.2022, ka vendosur pranimin e pjesës së padisë, shfuqizimin e aktit administrativ të DRSSH-së, Tiranë dhe detyrimin e saj për t'i paguar kërkuesit pagesën kalimtare për 10 muaj, detyrimin e Gjykatës së Apelit Durrës që t'i paguajë 2 paga bruto dhe rrëzimin e pjesës tjetër të padisë si të pabazuar në ligj dhe në prova. Kundër këtij vendimi kërkuesi fillimisht ka paraqitur ankim të veçantë për sa i takon rrëzimit të kërimit për ekzekutimin e përkohshëm, ndërsa më pas ka paraqitur apel për pranimin tërësisht të padisë. Po kështu, edhe DRSSH-ja, Tiranë ka paraqitur apel, duke kërkuar rrëzimin e padisë si të pabazuar në prova dhe në ligj.

6. Çështja është regjistruar në Gjykatën Administrative të Apelit me nr. 31154-02887-86-2022, datë 28.9.2022. Deri në datën e paraqitjes së ankimit kushtetues, çështja e kërkuesit ka mbetur në pritje për t'u shqyrtuar.

7. Në datat 12.5.2023 dhe 2.4.2024 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Administrative të Apelit me kërkesa për përshpejtimin e çështjes së tij, të cilat nuk rezultojnë të jenë pranuar. Në vijim, në datën 16.6.2024 ai ka paraqitur në Gjykatën e Lartë kërkesë për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e procedurave të gjykimit në shkallë të dytë.

8. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-3089, datë 11.7.2024, në dhomën e këshillimit, ka vendosur rrëzimin e kërkesës, me arsyetimin se nuk vërehet ndonjë zvarritje e qëllimshme e çështjes nga gjyqtari relator, i cili ka marrë të gjitha masat e nevojshme, bazuar në kriteret transparente, për marrjen në shqyrtim të çështjeve që i janë ngarkuar atij sipas radhës së vjetërsisë.

9. Në datën 17.10.2024 kërkuesi ka paraqitur ankim kushtetues individual në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*), sipas objektit, i cili, pasi është plotësuar me dokumentet e kërkuara, bazuar në nenin 27 të ligjit nr. 8577/2000, është regjistruar në datën 23.10.2024. Kolegji i Gjykatës në datën 3.12.2024 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

10. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmblodhur, ka pretenduar cenimin e *së drejtës për proces të rregullt ligjor*, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektin e *së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm*, pasi ende nuk ka një datë planifikimi për shqyrtimin e çështjes së tij dhe as një vendimarrje nga gjykata e apelit, ndonëse çështja ka për objekt marrëdhëniet e punës, të cilat shqyrtohen me përparësi. Vendimarrja e Gjykatës së Lartë i ka cenuar edhe të drejtën për të përfituar shpërblym të drejtë.

11. **Subjekti i interesuar, KLGJ-ja**, në mënyrë të përmblodhur, ka prapësuar se tejzgjatja e procedurave nuk paraqet shkallë të konsiderueshme rreziku për kërkuesin dhe se vonesa është rrjedhojë e një problematike që e tejkalon këtë rast. Mosveprimi i gjykatës nuk ka ndodhur për shkak subjektive që lidhen me vlerësime dhe qëndrime abuzive të gjyqtarit.

12. *Subjektet e interesuara, DRSSH-ja, Tiranë dhe Gjykata e Apelit e Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë*, nuk kanë paraqitur prapësime me shkrim, edhe pse janë njoftuar rregullisht nga Gjykata.

III Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

13. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

14. Gjykata vlerëson se kërkuari legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi është palë ndërgjyqëse në procesin gjyqësor, për të cilin ka pretenduar cenimin e së drejtës për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, ndaj justifikon interesin në çështjen e parashtruar.

15. Për sa i takon shterimit të mjeteve juridike efektive, Gjykata vëren se kërkuari, bazuar në nenet 399/1 e vijuese të KPC-së, i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për konstatimin e shkeljes së afatit në shqyrtimin e çështjes së tij dhe përsheptimin e procedurave të gjykimit nga Gjykata Administrative e Apelit, kërkesë e cila është rrëzuar. Për rrjedhojë, i vetmi mjet në dispozicion të kërkuarit për rivendosjen e së drejtës së cenuar është ankimi kushtetues individual.

16. Në lidhje me afatin e paraqitjes së ankimit kushtetues individual, Gjykata konstaton se vendimi i Gjykatës së Lartë mban datën 11.7.2024 dhe i është përcjellë kërkuarit në rrugë elektronike në datën 17.9.2024. Ky i fundit i është drejtuar Gjykatës në datën 17.10.2024. Në këto rrethana, Gjykata vlerëson se kërkuari legjitimohet edhe *ratione temporis*, sepse jo vetëm që shkelja është vazhduese, por edhe ankimi kushtetues individual është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor nga data e marrjes dijeni përmes njoftimit elektronik të vendimit objekt kundërshtimi, në përputhje me nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000.

17. Në drejtim të legjitimitimit *ratione materiae*, kërkuari ka pretenduar se i është cenuar e drejta për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se ky pretendim bën pjesë në juridiksionin kushtetues, ndaj do ta analizojë atë në themel.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm

18. Kërkuari ka pretenduar se i është cenuar e drejta për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, pasi ende nuk ka një datë planifikimi për shqyrtimin e çështjes së tij dhe as një vendimmarrje nga Gjykata Administrative e Apelit. Sipas tij, Gjykata e Lartë ka interpretuar gabim dispozitat procedurale, pasi çështja ka për objekt marrëdhëniet e punës, të cilat shqyrtohen me përparësi nga gjykata, për më tepër që në rastin konkret janë tejkualuar edhe afatet maksimale të përcaktuara nga ligji, duke u zgatur më shumë se 2 vjet. Po ashtu, sipas kërkuarit, vendimi i Gjykatës së Lartë i ka cenuar edhe të drejtën për të përfutur shpërblim të drejtë.

19. Subjekti i interesuar, KLGJ-ja, ka prapësuar se e drejta për gjykim brenda një afati të arsyeshëm nuk duhet të keqkuptohet, pasi shpejtësia e kryerjes së veprimeve procedurale nuk përjashton, përkundrazi, e nënkupton kryerjen me cilësi të këtyre veprimeve. Sipas tij, nuk duket që tejkualimi i procedurave të paraqesë një shkallë të konsiderueshme rreziku për kërkuarin. Po kështu, subjekti i interesuar ka prapësuar se vonesa është rrjedhojë e një problematike që tejkalon

rastin konkret dhe mosveprimi i gjykatës nuk ka ndodhur për shkaqe subjektive që lidhen me vlerësime dhe qëndrime abuzive të gjyqtarit. Në asnjë rast, sipas tij, cilësia nuk duhet të sakrifikohet për afatin e arsyeshëm ose ekonominë gjyqësore në tërësi.

20. Neni 42 i Kushtetutës parashikon, ndër të tjera, se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave ligjore, ka të drejtën e një gjykimi brenda një afati të arsyeshëm. Në jurisprudencën kushtetuese është pohuar se kohëzgjatja e gjykimit, normalisht, llogaritet nga momenti i fillimit të procesit gjyqësor deri në dhënien e vendimit dhe se në kohëzgjatjen e përgjithshme të gjykimit nuk përjashtohen vonesat e shkaktuara nga zbatimi i reformës në drejtësi, pasi barra e këtyre vonesave nuk duhet të zhvendoset te palët ndërgjyqëse (*shih vendimet nr. 57, datë 17.9.2024; nr. 2, datë 17.2.2022; nr. 33, datë 1.11.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Në çështjen konkrete, Gjykata vëren se mosmarrëveshja që është regjistruar për shqyrtim në Gjykatën Administrative të Apelit ka në objektin e saj detyrimin për kryerjen e pagesave kalimtare si pasojë e mbarimit të funksionit të magistratit. Çështja është regjistruar fillimisht në gjykatën e shkallës së parë në datën 11.5.2022, e cila pas 2 muajve ka disponuar me vendimin e datës 18.7.2022. Në vijim, vetëm dy nga palët ndërgjyqëse kanë ushtruar ankim, i cili është regjistruar në gjykatën e apelit në datën 28.9.2022. Në analizë të këtyre të dhënave rezulton se ndonëse kanë kaluar më shumë se 2 vjet e 10 muaj nga vënia në lëvizje e procesit gjyqësor, prej të cilave 2 vjet e 6 muaj në gjykatën e apelit, ende nuk ka një datë për përfundimin e tij.

22. Duke iu referuar nenit 399/2, pika 1, shkronja “a”, të KPC-së, Gjykata vë në dukje se kohëzgjatja e gjykimit të çështjes së kërkuarit ka tejkaluar afatin 1-vjeçar të përcaktuar nga ligji si i arsyeshëm për përfundimin e gjykimit administrativ në apel. Në këto rrethana, për të vlerësuar nëse kërkuarisi i është cenuar e drejta kushtetuese për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, Gjykata do të analizojë rrethanat e veçanta të çështjes konkrete dhe kriteret e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese që lidhen me: (i) sjelljen e kërkuarit; (ii) kompleksitetin e çështjes; (iii) sjelljen e autoriteteve; (iv) rëndësinë e asaj çfarë rrezikon kërkuarisi (*shih vendimet nr. 46, datë 3.10.2023; nr. 6, datë 16.2.2023; nr. 13, datë 26.5.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Për sa i takon *sjelljes së kërkuarit*, merr rëndësi të analizohen rrethanat nëse ai ka vepruar në përputhje me të drejtat procedurale, duke shfaqur ose jo interes të vazhdueshëm për gjykimin e çështjes brenda një afati sa më të përshtatshëm për të dhe nëse është bërë shkak ose ka shkaktuar vonesa në këtë drejtim (*shih vendimet nr. 57, datë 17.9.2024; nr. 6, datë 16.2.2023; nr. 35, datë 1.11.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Gjykata konstaton se kërkuarisi ka shfaqur interes për ecurinë e shpejtë të gjykimit të çështjes, pasi i është drejtuar dy herë Gjykatës Administrative të Apelit, përkatësisht në datat 12.5.2023 dhe 2.4.2024, me kërkesa për përshpejtimin e gjykimit të çështjes së tij. Në kushtet kur ai nuk ka marrë asnjë përgjigje nga ajo gjykatë, në datën 16.5.2024 i është drejtuar Gjykatës së Lartë, e cila e ka rrëzuar kërkesën dhe më tej ka paraqitur ankim kushtetues individual. Në këto rrethana nuk rezulton që kërkuarisi të jetë bërë shkak për vonesën në gjykim, por ka vepruar në përputhje me të drejtat procedurale.

25. Në lidhje me *kompleksitetin e çështjes*, Gjykata vëren se çështja ka në objektin e saj kërkimin për përfitimin e pagesave kalimtare për një periudhë 10-mujore dhe të pagës 2-mujore bruto, bazuar në legjislacionin për statusin e magistratit dhe për përfitimin e pensioneve suplementare për shkak të funksionit të kërkuarit si gjyqtar. Palë të paditura në gjykim janë tre institucione shtetërore, KLGJ-ja, DRSSH-ja, Tiranë dhe Gjykata e Apelit e Juridiksionit të Përgjithshëm. Në thelb, çështja lidhet me përcaktimin e fakteve bazuar në dokumente dhe interpretimin e një numri të kufizuar ligjesh, pa pasur nevojë për marrjen e provave voluminoze dhe as për ndërthurje të shumta normash ligjore. Duke iu referuar këtyre aspekteve, Gjykata vlerëson se çështja e kërkuarit nuk paraqitet komplekse.

26. Për sa i përket *sjelljes së autoriteteve*, Gjykata vëren se procesi gjyqësor është vënë në lëvizje nga kërkuarisi, i cili pas mbarimit të funksionit të tij si gjyqtar ka kërkuar përfitimin e pagesave që rrjedhin nga zgjidhja e marrëdhënies së punës. Ky lloj kërkitimi përfshihet në grupin e çështjeve që shqyrtohen me përparësi nga gjykata e apelit, i klasifikuar si i tillë në kalendarin e miratuar nga

KLJGJ-ja (*shih shkronjën “gj” të pikës 3.1 të vendimit nr. 78, datë 30.5.2019, “Për kalendarin e shqyrtimit të çështjeve në gjykatën e apelit”, të ndryshuar [vendimi nr. 78/2019]*). Ndërkohë që gjykata administrative e shkallës së parë e ka shqyrtuar padinë e kërkuarit brenda 2 muajve nga regjistrimi i saj, Gjykata Administrative e Apelit ende nuk ka caktuar një datë për shqyrtimin e ankimit, ndonëse kanë kaluar më shumë se 2 vjet e 6 muaj nga regjistrimi i tij. Në gjykatën e apelit çështja e kërkuarit është rishortuar katër herë duke iu caktuar gjyqtarëve të ndryshëm, për shkak të riorganizimit të brendshëm. Përveç kalimit të akteve të çështjes nga njëri gjyqtar tek tjetri nuk rezultojnë të jenë kryer veprime të tjera, madje as kërkesat për përshpejtim të paraqitura nga kërkuari nuk rezultojnë të jenë marrë në shqyrtim.

27. Edhe Gjykata e Lartë e ka refuzuar kërkesën për konstatimin e shkeljes dhe përshpejtimin e procedurave, duke arsyetuar se vonesa në gjykim lidhet me ngarkesën e lartë të çështjeve, numrin e pakët të gjyqtarëve dhe të stafit ndihmës që ushtronin detyrën në atë gjykatë. Sipas saj, mosveprimi i gjyqtarit relator nuk ka ndodhur për shkaqe subjektive që lidhen me vlerësime dhe qëndrime abuzive, si dhe nuk vërehet ndonjë zvarritje e qëllimshme e çështjes nga ai. Mirëpo këto arsye bëjnë që barra e vonesës së shkaktuar nga faktorë të pavarur nga kërkuari të zhvendoset tek ai, duke mos u respektuar standardi kushtetues në këtë drejtim (*shih paragrafin 20 të vendimit*). Mbi bazën e këtij standardi, Gjykata çmon se vendimi i Gjykatës së Lartë nuk është në përputhje me Kushtetutën, ndaj duhet shfuqizuar.

28. Në lidhje me *atë çfarë rrezikon kërkuari* në procesin gjyqësor, Gjykata ka vlerësuar se disa çështje që lidhen me interesa “vetjakë e jetësorë” “nevojitet të trajtohen me shpejtësi e përparësi, të tilla si ato që kërkojnë “kujdes të veçantë” ose “kujdes të jashtëzakonshëm” dhe që lidhen me statusin civil, kujdestarinë e fëmijëve, marrëdhëniet e punësimit, sëmundjet e pashërueshme dhe pensionin. Lista e këtyre çështjeve nuk mund të jetë shteruese dhe kriteri i interesit të kërkuarit në proces verifikohet nga Gjykata rast pas rasti (*shih vendimet nr. 43, datë 4.6.2024; nr. 21, datë 4.4.2024, nr. 6, datë 16.2.2023, të Gjykatës Kushtetuese*). Po kështu, KLJGJ-ja, në qasje me jurisprudencën evropiane, e cila ka çmuar se mosmarrëveshjet në fushën e punësimit për nga natyra e tyre kërkojnë vendimmarrje të përshpejtuar, i ka listuar ato si çështje prioritare për shqyrtim nga gjykata e apelit në vendimin e saj nr. 78/2019.

29. Ashtu siç u theksua (*shih paragrafin 21 të vendimit*), në themelin e procesit gjyqësor të vënë në lëvizje nga kërkuari është pretendimi për përfitimet pas mbarimit të funksionit të magistratit, pra në thelb është mosmarrëveshje në fushën e punësimit, e cila kërkon vendimmarrje të përshpejtuar. Për këto arsye, Gjykata çmon se çështja e kërkuarit, për shkak të natyrës që ka, lidhet me interesa *vetjakë* dhe *jetësorë*, të tillë që duhet të shqyrtohen me prioritet nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm.

30. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se në kontekstin e situatës së përgjithshme të sistemit gjyqësor (burimet njerëzore, kushtet e punës dhe numri i lartë i çështjeve), kohëzgjatja e gjykimit administrativ (gjithsej 2 vjet e 10 muaj, nga të cilat 2 vjet e 6 muaj në apel) të çështjes së kërkuarit duket se nuk përbën *per se* shkak të mjaftueshëm për të konstatuar tejzgjatje të procedurave. Megjithatë, duke e ndërlidhur kohëzgjatjen e gjykimit të çështjes së tij me rrethanat e tjera, si mungesa e kompleksitetit të saj, mosveprimi i gjykatës së apelit, përligjja e këtij mosveprimi nga Gjykata e Lartë, si dhe interesat vetjakë (përfitimi financiar i pensionit suplementar), Gjykata çmon se kërkuarit i është cenuar e drejta kushtetuese për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, për rrjedhojë kërkesa e tij duhet të pranohet.

31. Gjithashtu, Gjykata, duke marrë në konsideratë veçoritë e çështjes së kërkuarit dhe mundësitë aktuale të Gjykatës Administrative të Apelit, çmon se bazuar në nenin 81, pika 3, të ligjit nr. 8577/2000 duhet urdhëruar detyrimi i kësaj gjykate ta shqyrtojë rastin me përparësi.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Pranimin e kërkesës.
2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-3089, datë 11.7.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.
3. Konstatimin e cenimit të së drejtës për një gjykim brenda afatit të arsyeshëm.
4. Detyrimin e Gjykatës Administrative të Apelit ta shqyrtojë çështjen me përparësi.
Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 3.4.2025.

Shpallur më 24.4.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Sonila Bejtja, Fiona Papajorgji, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sandër Beci, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini